

[1 3]

Eled se zamračil. Mísilo se v něm nadšení a strach v nejistém tanci, který nedokázal ovládnout. „Jsi si tím jistá?“

Macy přikývla. „Mluví o tom. Dávají té zbrani jméno a baví se o odletu...“

„No to snad není možné!“ zaradoval se Drey, „To je přece dobře! Vyhráli jsme! Odchází a jen ať si jdou! Určitě neodejdou všichni, ale pokud by zmizela většina, mohli bychom planetu získat zpět! Umíte si to představit? Jak by takový život vůbec vypadal?“

Eled ještě neslaval. „Proč ale odchází?“

„Porazili jsme je,“ řekl Drey. „Ovládli jsme kletbu propagátoru, teď ji umí seslat mnohem více lidí než kdy dřív, bojí se nás.“

Eled zabručel. Jeho syn byl tak horkokrevný, vždy nejdříve konal a pak přemýšlel. „Měli bychom to říct Denebovi.“

„Proč? Aby zničil jejich vesmírnou loď při odletu? Nechceme je přece zdržovat.“

„Právě aby ji mohl zničit,“ odpověděl Eled synovi, ze kterého vyprchala veškerá radost.

„Proč by ji ničil?“

„Pracujeme s neúplnou informací, Dreyi. Nic nevíme jistě.“ Přistoupil k němu a promluvil potichu. „Ani to, jestli Macy říká pravdu.“

„Proč bych lhala?“ zeptala se zaskočeně Macy.

Eled zabručel: „Co když je to jejich plán, jak zastavit náš útok? Předat falešnou zprávu, aby mohli v klidu vystřelit projektil do jádra planety?“

Drey si promnul rty.

„A co když je to jenom poloviční pravda?“ uvažoval nahlas Eled. „Třeba chtějí skutečně vyletět, ne pryč do vesmíru, ale zpět na naši planetu. Dopadnout ničivou silou na jedno z megaměst a zabít miliony. Nebo přímo na armádu...“

„Já se na chvíli začal fakt radovat,“ zamračil se Drey.

„Je to důvod se radovat,“ řekl Eled. „Tohle je bod, kdy se přítomnost Gorů na planetě láme, něco se mění, ale proto musíme varovat Deneba. Není na nás, abychom rozhodovali o tom, co dělat dál. Jsme jenom tři trhani v Pustinách, tenhle problém je pro nás příliš komplikovaný.“

Macy přešla k Eledovi a masírovala si zraněnou hrud'. „To se chcete vydat za Denebovými vojáky? Odjeli před několika hodinami.“

„V tomhle?“ zeptal se pobaveně Drey a ukázal na béžové terénní vozidlo. „Nestihli bychom je dojet, armáda je moc daleko. Nevystačí nám baterie.“

Eled měl v plánu přesně tohle. Chtěl nasednout do auta a dohnat vojáky, ale Drey měl pravdu. Tohle vozítko by je daleko nedostalo – a navíc se v něm ukrýval poklad nepopsatelné hodnoty. Bylo by vůbec rozumné přivést ho k tolika vojákům?

„Nemusíme tam dojet, stačí, když mu pošleme zprávu. Někdo z vojáků mu ji holt předá. Je poblíž nějaká vesnice s dost silným vysílačem?“

Drey se rozhlédl. „Jestli se nepletu, v téhle části Pustin by jich mělo být hned několik. Měli tady severní kříž, pamatuješ?“

„Ne.“